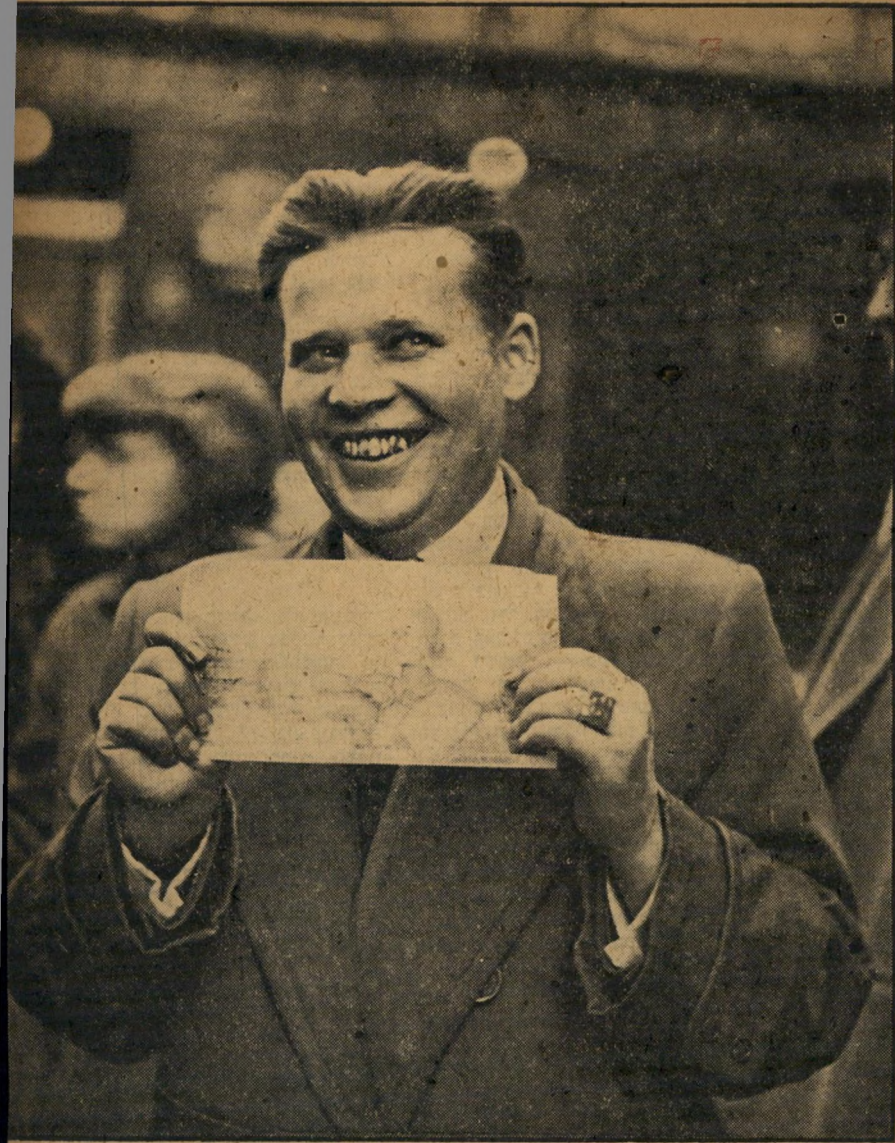

מאז יצא ממחנות ההסגר, חי אברום גודל, מזה 7 שנים, בפריס. הוא עוסק בכל, מכיר כל אחד מאנשי מקצועו. את שער הדולר ידע להגיד מיד גם אם יעידוהו בחצות הלילה. "לעלות לישראל" אמר, "לשם מה? אני לא ציוני ויש לי וויזה לאמריקה. אבל כאן טוב לי."

שאי רק למחצה, בבתיקפה מלוכלכים וחשוכים או בבתים טים לנפול, עזובים כמעט, מתנהלים העסקים השחורים, מוברים כספים, שטונים, חבילות מזון ושאר מיני דברים.

הנשים העוסקות במסחר השחור, זקנות כצעירות, הן מעטות, אך פעילות לא פחות מהגברים. יתרון המיוחד: מקומות מחבוא יעילים לשטרות הכסף האסורים, כגריבים וחזיות.

את ילדיהם לוקחים אנשי השוק לרחוב אתם. בין אלפי השטרות, גול וממחנך הדור הצעיר הזה.

על האיסלז מתנוססת עדיין הכתובת "כשר" אך בתוכו נמכר גם בשר סוס לקונים יהודיים. היהודים בצרפת הם ליברליים בדברים כאלה.

החלק הבלתינפרד של רובע יהודי גלולי: חנות למשלוח חבילות מזון לישראל. אך אינו מהססות לעסוק גם בעסקים נדיבים פחות.

ברובע היהודי גם בית דפוס מיוחד לו, בו אפשר למצוא אותיות דפוס עבריות. בפריס מוצאים את פרנסתם כמה עתונים אידישאים.

ברחוב rue de rosiers (שמאל) בנויים הבתים בטיגון צרפתי.